

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. februar 2021 –
CDT**

(Sag C-321/20) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – en doms tidsmæssige virkninger – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et »urimeligt« kontraktvilkår – vilkår om fremskyndet forfald – delvis fjernelse af indholdet af et urimeligt kontraktvilkår – retssikkerhedsprincippet – forpligtelse til overensstemmende fortolkning«

1. *Præjudicielle spørgsmål – besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis – anvendelse af procesreglementets artikel 99*

(Domstolens procesreglement, art. 99)

(jf. præmis 21)

2. *Præjudicielle spørgsmål – fortolkning – tidsmæssige virkninger af fortolkningsdomme – tilbagevirkende gyldighed*

(Art. 267 TEUF)

(jf. præmis 24)

3. *Institutionernes retsakter – direktiver – medlemsstaternes gennemførelse – nødvendigheden af at sikre direktivers effektive virkning – nationale domstoles pligter – forpligtelsen til en overensstemmende fortolkning – rækkevidde – fortolkning contra legem af national ret – ikke omfattet*

(Art. 4, stk. 3, TEU; art. 288 TEUF)

(jf. præmis 27-29)

4. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, der gør det muligt for den nationale ret, som konstaterer, at et vilkår er urimeligt, at ændre dets indhold – dom fra Domstolen, hvorved det fastslås, at denne ordning er uforenelig med direktiv 93/13 – ordning, der endnu ikke er blevet ændret på tidspunktet for indgåelsen af aftalen – den nationale rets undladelse af at anvende denne bestemmelse – lovlighed – tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet – foreligger ikke – efterprøvelse af overensstemmende fortolkning påhviler den nationale ret*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 30-33, konkl. 1)

5. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, der gør det muligt for den nationale ret, som konstaterer, at et vilkår er urimeligt, at ændre dets indhold – ulovlighed*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 36, 40 og 41)

6. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et kontraktvilkår er delvis urimeligt – rækkevidde – opretholdelse af den ikke urimelige del af kontraktvilkåret, som medfører en ændring af dets indhold – ulovlighed – erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret – lovlighed – betingelser*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6 og 7)

(jf. præmis 42-46, konkl. 2)

Konklusion

- 1) EU-retten, herunder navnlig retssikkerhedsprincippet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national ret undlader at anvende en bestemmelse i national ret, som giver denne ret mulighed for at ændre et urimeligt kontraktvilkår i en aftale, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, i en situation, hvor denne bestemmelse, som ved dom af 14. juni 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349), er blevet anset for at være i strid med artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, på tidspunktet for indgåelsen af denne aftale endnu ikke havde været genstand for en lovændring i overensstemmelse med denne dom.
- 2) Retssikkerhedsprincippet skal fortolkes således, at det ikke giver en national ret, som har fastslået, at et kontraktvilkår er urimeligt som omhandlet i artikel 3 i direktiv 93/13, mulighed for at ændre indholdet af dette vilkår, således at denne ret skal undlade at anvende vilkåret. Dette direktivs artikel 6 og 7 er imidlertid ikke til hinder for, at den nationale ret erstatter et sådant vilkår med en deklaratorisk bestemmelse i national ret, for så vidt som den omhandlede låneaftale ikke kan opretholdes, såfremt det urimelige vilkår fjernes, og annullation af aftalen i sin helhed vil have særligt skadelige virkninger for forbrugeren, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

¹ EUT C 359 af 26.10.2020.